

РЕШЕНИЕ

№ 7621

гр. София, 16.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 16.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **6177** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 39, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).
Образувано е по жалба на З. Б. Г., чрез пълномощник адв. К., против Решение № 513005-58/14.05.2021 г., издадено от директора на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което е отказано изтриването на личните данни на З. Б. Г., обработвани в Интегрирана регионална полицейска система – СДВР.
В жалбата са наведени доводи, че обжалваното решение е постановено при неправилно приложение на закона и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, при непълнота на доказателствата и е необосновано. Жалбоподателят намира за неправилен извода на органа, че реабилитацията не е основание за заличаване на полицейската му регистрация. Счита, че по този начин възникват въпроси къде, от кого и за какви цели се използват съхраняваните негови лични данни и дали не се злоупотребява с тях в нарушение на правата му. Сочи, че по аргумент от чл. 45 от ЗЗЛД в тежест на администратора е да докаже основанието за продължаване на обработването на данните. Твърди, че не са налице законови основания да се приеме, че личните данни в информационните фондове на МВР и полицейската регистрация са от различно естество, тъй като обработването на лични данни при полицейска регистрация е част от информационната дейност на МВР. Намира, че съществуването на безкрайно дълъг срок за съхранение на данните без необходимост от това и поради липса на цели за допълнителното им обработване от органите на МВР противоречи на чл. 13 и 14 от Директива (ЕС) 2016/680, както и на

Регламент (ЕС) 2016/679. Моли за отмяна на решението.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. К., който поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът – директорът на СДВР, чрез процесуален представител юрк. В., представя писмени бележки, в които взема становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема следното:

Административното производство е започнало по заявление вх. № 328605-27/19.03.2021г. по описа на ГДНП, подадено от З. Б. Г., с което е поискал да бъдат заличени личните му данни от масивите на МВР във връзка с ЗМ 3332/09.08.2006г. по описа на 01 РУ-СДВР.

Съгласно писмо от директора на ГДНП в „Картотека полицейска регистрация“ – ГДНП З. Б. Г. има извършена полицейска регистрация под № 21353/23.10.2006г. на 01 РУ-СДВР за престъпление по чл. 129 от НК, ДП № 3332/2006г. В автоматизираните информационни фондове на МВР за З. Б. Г. са налични следните данни: - „извършител“ по ЗМ № 3332/09.08.2006г. на 01 РУ-СДВР за деяние по чл. 129 от НК във връзка със запис: - предварително производство – „обвиняем“ по следствено дело № 00205, С-205/21.04.2000г. на 09 Т. (Столична следствена служба) връзка с наказателно производство – споразумение, условно наказание, присъда № 08951030534 от 31.08.2009г., постановена по НОХД № 1540/2009г. на СГС за престъпление по чл. 129 вр. чл. 63, чл. 54 от НК.

По случая е изготвено становище от началника на сектор ИОАП, съгласно което, на основание чл. 56, ал. 6 от ЗЗЛД, личните данни на З. Б. Г. във връзка със ЗМ 3332/09.08.2006г. по описа на 01 РУ-СДВР и наказателно производство за налагане на условно наказание по НОХД № 7005/07 на СРС, НО, 7-ми състав, за престъпление по чл. 129 от НК, не следва да бъдат изтрети.

С оспорваното Решение № 513005-58/14.05.2021 г. органът е приел, че не са налице основания за изтриване на личните данни на З. Г., обработвани в Интегрирана регионална полицейска система – СДВР във връзка ЗМ 3332 от 09.08.2006г. по описа на 01 РУ-СДВР и наказателно производство – условно наказание по НОХД № 7005/07 по описа на СРС, НО, 7-ми състав.

Посочено е, че след извършена справка в А. на МВР е установено, че за лицето има въведени следните данни:

- извършител по ЗМ 3332 от 09.08.2006г. по описа на 01 РУ – СДВР за деяние по чл. 129 от НК. Производството е приключило с присъда на СРС по НОХД № 7005/07, изменена и потвърдена с решение № 1163/09 по ВНОХД № 1540/09 по описа на СГС за налагане на условно наказание.

- регистрация № 21353/23.10.2006, извършена в 01 РУ-СДВР по преписка ЗМ 3332/06 на 01 РУ.

- наказателно производство – присъда с условно наказание по НОХД № 7005/07 по описа на СРС, НО, 7-ми състав, изменена с Решение № 1163/09 по ВНОХД 1540/09 по описа на СГС, като увеличава присъденото обезщетение на потърпевшия и потвърждава присъдата по НОХД № 7005/07 на СРС в останалата част. З. е признат за виновен в това, че на 12.09.2005г., около 18:00 ч. е причинил средна телесна повреда на лицето Б. Н. Н., поради което на основание чл. 129, ал. 2 вр. чл. 54 от НК на лицето е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година. На основание чл. 66, ал. 1 от НК изпълнението на така наложеното наказание се отлага за срок от 3 години.

Присъдата е влязла в сила на 22.11.2008г. /В решението е допусната техническа грешка, тъй като присъдата е влязла в сила на 31.08.2009г., когато е постановено окончателното решение на СГС, видно и от поставения щемпел на л. 54 от делото/.

Посочено е, че не е налице основание за заличаване на обработваните лични данни на заявителя предвид, че в чл. 3 от Инstrukция № 8121з-748/20.10.2014г. не е предвидена хипотеза на заличаване на лични данни в случаите на осъждане с влязла в сила присъда, включително при настъпила реабилитация.

По делото са събрани гласни доказателствени средства посредством разпит в качеството на свидетел на лицето В. И., колега на жалбоподателя Г., от чиито показания се установява, че двамата работят на летище С., органите на МВР редовно им правят проверки и жалбоподателят винаги е притеснен дали няма да бъде отстранен от работа, ако се установи, че има полицейска регистрация, даже за около шест месеца са му били отнели допуска.

При така установената фактическа обстановка, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган по чл. 29 от ЗМВР в кръга на делегираните му правомощия от администратора на лични данни. С т. 1.1.6 от Заповед № 8121з-1111/08.10.2019 г. министърът на вътрешните работи е оправомощил директора и зам.-директорите на СДВР да разглеждат и да се произнасят по постъпили от субектите на данни искания за упражняване на права по чл. 12-22 от Регламент (ЕС) 2016/ 679 и по чл. 53-56 от ЗЗДЛД и да изпълняват задълженията си по чл. 34 от Регламент (ЕС) 2016/ 679 и по чл. 68 от ЗЗЛД.

Административният акт е издаден в изискуемата писмена форма и е обективиран като решение съгласно специфичното правило, установено в чл. 12, ал. 1, вр. чл. 11, т. 5 от Инstrukция № 8121з-1122/12.09.2015 г. за реда за обработка на лични данни в МВР. Решението съдържа всички изискуеми реквизити, предвидени в чл. 59, ал. 2 АПК, включително фактическите и правни основания за постановения отказ за заличаване на лични данни.

Решението е издадено при липсата на допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени по смисъла на чл. 146, т. 3 АПК и да обуславят отмяната му.

Производството е инициирано от жалбоподателя, който с редовно подадено заявление е поискал заличаването на личните му данни от масивите на МВР във връзка с ЗМ 3332 от 09.08.2006г. по описа на 01 РУ – СДВР. Искането е разгледано, като са изискани доказателства от органите на МВР във връзка с регистрациите на жалбоподателя.

Оспореното решение е постановено и в съответствие с приложимите материалноправни норми.

Съгласно чл. 24, ал. 1 от ЗМВР в Министерството на вътрешните работи се изграждат информационни фондове и звена за събиране, обработване, систематизиране, съхраняване, анализиране, изготвяне и предоставяне на информация. Органите на МВР за изпълнение на дейностите си могат да обработват лични данни - чл. 25, ал. 1 от ЗМВР. Обработването се осъществява при условията и по реда на Закона за Министерството на вътрешните работи, Регламент (ЕС) 2016/679 и Закона за защита

на личните данни /ЗЗЛД/.

Предвид разпоредбата на чл. 29, ал. 1 от ЗМВР администратор на лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни е министърът на вътрешните работи, който може да възлага обработването на лични данни на определени от него длъжностни лица. Администраторът на лични данни упражнява правомощията си съобразно 25, ал. 3 от ЗМВР и чл. 12, ал. 1 от Инструкция № 8121з-1122/12. 09. 2015 г. за реда за обработка на лични данни в Министерството на вътрешните работи. Сроковете за съхранение на личните данни, обработвани в МВР, и основанията за заличаването им са визирани в Инструкция № 8121з-748/2014 г. за определяне на срокове за съхранение на лични данни, обработвани в Министерството на вътрешните работи във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на Наказателно-процесуалния кодекс и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер, издадена от министъра на вътрешните работи, на основание чл. 26, ал. 1, т. 3 от ЗМВР. Съгласно чл. 1 от посочената Инструкция, в нея се уреждат сроковете за съхранение на лични данни, обработвани в Министерството на вътрешните работи във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на Наказателно-процесуалния кодекс и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер. А съгласно чл. 2 от същата, в Министерството на вътрешните работи се изграждат информационни фондове, в които се обработват лични данни на лица във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер, като целта на обработката и съхранението на личните данни по ал. 1 е защита на националната сигурност, противодействие на престъпността, разкриване на престъпления и опазване на обществения ред.

Материалноправните предпоставки за заличаване на личните данни, обработвани в информационните фондове на МВР, са регламентирани изчерпателно в разпоредбата на чл. 3 от Инструкция № 8121з-748/2014 г., а именно: 1. постановен отказ от образуване на наказателно производство в случаите на чл. 24, ал. 1, т. 1 и 8а НПК; 2. не е образувано наказателно производство в случаите на чл. 24, ал. 5 НПК; 3. наказателното производство е прекратено: а/ на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 НПК поради това, че деянието не е извършено или не съставлява престъпление и са изтекли сроковете по чл. 243, ал. 10, изр. 2 НПК; б/ на основание чл. 243, ал. 1, т. 2 НПК поради това, че обвинението не е доказано и са изтекли сроковете по чл. 243, ал. 10, изр. 2 НПК; в/ на основание чл. 24, ал. 5 НПК; г/ на основание чл. 250, ал. 1, т. 2 НПК; д/ на основание чл. 24, ал. 1, т. 8а НПК поради това, че деянието съставлява административно нарушение, за което е приключило административнонаказателно производство. 4. влязла в сила оправдателна присъда; 5. изтекъл давностен срок по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80 от Наказателния кодекс при: а/ постановен отказ от образуване на наказателно производство на основание чл. 24, ал. 1 НПК с изключение на случаите на чл. 24, ал. 1, т. 1 и 8а НПК; б/ прекратяване на наказателното производство на основание чл. 24, ал. 1 НПК с изключение на случаите на чл. 24, ал. 1, т. 1 и 8а НПК; 6. наложена е глоба по административен ред на основание чл. 218б НК и е изтекла една година от датата на извършване на деянието; 7. освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание /чл. 78а НК/; 8. лицето е починало - във всички останали случаи.

В случая безспорно се установява по делото, че по отношение на жалбоподателя не е налице нито едно от посочените основания. Жалбоподателят е признат за виновен за

извършено престъпление по чл. 129, ал. 2, предл. 3, алт. 2 във вр. ал. 1 от НК, за което е осъден на една година лишаване от свобода, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК наказанието е отложено с изпитателен срок от три години.

Фактът, че към момента жалбоподателят е реабилитиран за извършеното от него престъпление не е основание за заличаване на личните данни, тъй като към момента на подаване на заявлението и към момента на издаване на оспорваното решение реабилитацията не е измежду посочените в чл. 3 т. 1 - 8 от Инструкция 8123з-748/2014 г., при наличието на които личните данни на лицата се заличават от информационните фондове на МВР. Съгласно чл. 85, ал. 1 от НК реабилитацията заличава осъждането и отменя за в бъдеще последиците, които законите свързват със самото осъждане, освен ако в някое отношение със закон е установено противното. В процесния случай "противното" по смисъла на цитираната норма е чл. 3 от Инструкция № 8121з-748/2014 г. Целта на реабилитацията, като институт на наказателното право и целта на обработването на лични данни в информационните фондове на МВР - чл. 2, ал. 2 от Инструкция № 8121з-748/2014 г., са различни, поради което настъпването на реабилитация не е основание за заличаване на личните данни на едно лице. Това е така, защото обработването на личните данни в информационните масиви на МВР е последица не от осъждането на лицето с влязла в сила присъда, а от факта на извършването на деянието. Независимо дали е налице реабилитация, такова основание за заличаване на личните данни не е предвидено в чл. 3 от Инструкция № 8121з-748/2014 г. В тази връзка следва да се има предвид, че хипотезите, при които се заличават личните данни, обработвани в информационните масиви на МВР, са лимитативно изброени и административният орган действа в условията на обвързана компетентност и е задължен да се съобразява с установените с чл. 3 от Инструкция № 8121з-748/2014 г. материалноправни предпоставки. Целта на обработката и съхранението на личните данни в информационните фондове на МВР е защита на националната сигурност, противодействие на престъпността, разкриване на престъпления и опазване на обществения ред. С оглед на това разпоредбата на чл. 3 от Инструкция № 8121з-748/2014 г. е специална, като това обуславя, както приоритета на тази разпоредба пред общите разпоредби, регламентиращи обработката на лични данни, така и невъзможността да бъде извършено заличаване на лични данни, обработвани в информационните фондове на МВР, на основания, различни от сочените в цитираната норма.

При всички случаи, за да бъдат обработвани лични данни за едно лице, то те трябва да почиват на конкретни факти, като не следва данните да се обработват произволно и без определена цел. Целите за съхранението и обработката на личните данни са посочени в разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от Инструкция № 8121з-748/20.10.2014 г., а именно целта на обработката и съхранението на личните данни по ал. 1 е защита на националната сигурност, противодействие на престъпността, разкриване на престъпления и опазване на обществения ред. Данните се заличават, ако не съществува причина за тяхното запазване. За да се прецени дали са налице основания за заличаване на данните, следва да се съблюдават предпоставките на чл. 3 от Инструкция № 8121з-748/20. 10. 2014 г., както и дали информацията се обработва съобразно предвидените законови цели, т.е. следва да са налице две кумулативни предпоставки.

От събраните по делото и административната преписка документи безспорно се установява, че в информационните фондове на МВР се обработват лични данни на

жалбоподателя в качеството му на извършител на престъпление по чл. 129, ал. 2, предл. 3, алт. 2 във вр. ал. 1 от НК, за извършването на което същият е признат за виновен и осъден с влязла в сила присъда. Съгласно чл. 27 от ЗМВР данните от полицейската регистрация на лицата, извършена на основание чл. 68 от ЗМВР, се използват само за защита на националната сигурност, противодействие на престъпността и опазване на обществения ред.

Макар в конкретния случай заявителят да е поискал заличаване на лични данни, а не изрично заличаване на полицейска регистрация по чл. 68 от ЗМВР /в която се съдържат и лични данни на лицето/, следва да бъде посочено следното:

В своята практика /например: решение № 491/16.01.2017 г. по адм.д. № 11524/2016 г. по описа на ВАС/, Върховният административен съд приема, че целта на реабилитацията като институт на наказателното право и целта на полицейската регистрация /при извършването на която се използват и лични данни на лицето/ като правен институт на административното право са различни, поради което настъпването на реабилитация не е основание за снемане от полицейска регистрация.

Съгласно чл. 68, ал. 6 от ЗМВР полицейската регистрация се сема въз основа на писмена заповед на администратора на лични данни или на оправомощени от него длъжностни лица служебно или след писмено мотивирано искане на регистрирания, когато: 1. регистрацията е извършена в нарушение на закона; 2. наказателното производство е прекратено с изключение на случаите по чл. 24, ал. 3 от НПК; 3. наказателното производство е приключило с влязла в сила оправдателна присъда; 4. лицето е освободено от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание; 5. лицето е починало, като в този случай искането може да бъде направено от неговите наследници. Нито една от тези хипотези не е налице в настоящия случай.

Необходимо е да се прави разграничение между хипотезите по чл. 68, ал. 6 от ЗМВР, който регламентира основанията за заличаване на полицейската регистрация като вид обработване на лични данни и общите правила за обработване на лични данни в информационни фондове на МВР, които са установени в Раздел VI от ЗМВР, включително и заличаването на различни лични данни от тези фондове, които могат да имат различно предназначение, и обработването на лични данни за целите на полицейската регистрация на осъждани лица.

Съгласно чл. 27 от ЗМВР данните от полицейската регистрация на лицата, извършена на основание чл. 68 от ЗМВР, се използват само за защита на националната сигурност, противодействие на престъпността и опазване на обществения ред. Касае се за два различни института на правото с различни цели и последици, като именно поради тази причина заличаването на полицейската регистрация, включително и личните данни за лицата, които тя съдържа, се извършва само при точно и лимитативно определени от законодателя предпоставки, като в случая нито една от тях не е налице.

Предотвратяването и разкриването на престъпление, защита на националната сигурност и обществения ред са определени от законодателя като ценности, чиято защита обуславя правомерност на обработването на личните данни на лицата за извършени от тях престъпления, за които са наказани с влязла в сила присъда и след реабилитирането им. Именно поради това при упражняване на правомощията по чл. 68, ал. 6 от ЗМВР администраторът на лични данни действа в условията на обвързана компетентност и въпросът не е предоставен на неговата преценка, за разлика от възможността, предвидена в чл. 26, ал. 2, предл. 1 от ЗМВР, в който случай администраторът заличава личните данни по своя преценка. В този смисъл не е

налице прекомерност на засягането на личната сфера на оспорващия, както и на другите лица с полицейска регистрация, доколкото законодателят е предвидил засилена защита на общественения интерес, именно за охрана на който се извършва полицейската регистрация, съответно обработването на лични данни.

Поради това налице е съществена разлика между правомощието на администратора на личните данни да извърши преценка относно отпадането на необходимостта от обработването на личните данни от всички различни информационни фондове на МВР, която да бъде съобразена с това дали продължава да „съществува причина за тяхното запазване“ /чл. 26, ал. 2 от ЗМВР/ и правомощието по чл. 68, ал. 6 от ЗМВР, упражнявано при условията на обвързана компетентност, при точно изброяване на хипотезите, при които отпада необходимостта да бъде поддържана полицейската регистрация като вид обработване на специфични лични данни и със специално посочените общественозначими цели.

По изложените съображения може да се обоснове извод, че липсва прекомерност на накръняването на личната сфера на лицата с полицейска регистрация, в сравнение с другите лица, чийто лични данни се обработват в други информационни фондове на МВР, като законодателят е съобразил баланса на обществените и личните интереси при установяване на тази законова регламентация и не е предвидил реабилитацията като основание за заличаването на полицейската регистрация.

От изложеното по-горе се установява, че хипотезата, в която се обработват личните данни на жалбоподателя, не попада в нито една от предвидените в чл. 3 от Инструкцията хипотези, при които могат да бъдат заличени личните данни. В този смисъл личните данни на жалбоподателя се обработват законосъобразно, за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления. В случая разследването е проведено и приключило, при което е изпратено на съд с мнение за осъждане, проведено е съдебно производство, приключило с влязла в сила присъда.

Реабилитацията заличава последиците от осъждането за в бъдеще, с изключение на изрично посочените в закона случаи. Част от тези изрично посочени в закон случаи са свързани с наказателното производство, в което следва да се вземе предвид осъдителната присъда при последващи осъждания в определени хипотези. Полицейските органи обработват лични данни с оглед противодействието на престъпленията и полицейската регистрация се извършва на лица, привлечени като обвиняеми за умишлени престъпления от общ характер, за каквото е бил обвиняем и осъден с влязла в сила присъда жалбоподателят. Предвид целите на обработката на личните данни не е била налице и хипотезата на чл. 45 от Закона за защита на личните данни, а именно да е отпаднала целта за обработването им, тъй като за целите на противодействието на престъпността продължават да се обработват лични данни на лица с влезли в сила осъдителни присъди за умишлени престъпления, независимо от настъпилата реабилитация по право.

В българския ЗМВР не е транспонирана разпоредбата на Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (26), съгласно която следва да бъдат установени срокове за

изтриването на данните от администратора или техен периодичен преглед. В цитираната разпоредба на директивата не е посочено какви следва да бъдат тези срокове. Липсата на подобен срок в българското законодателство обаче не е основание за отмяна на всеки административен акт за отказ за снемане на регистрация. В случая предвид горесцитираните дати на влизане в сила на осъдителната присъда и изтичане на изпитателния срок по нея не може да се твърди, че събраните лични данни на жалбоподателя се съхраняват за период по - дълъг от необходимото за целите, за които се обработват от полицейските органи. В този смисъл Решение № 7083 от 11.06.2021г. по адм. дело № 4084/2021г. по описа на ВАС, V отд.; решение 12074 от 25.11.2021г. по адм. дело № 7793/2021г. по описа на ВАС, V отд.

Неоснователни са доводите на касатора, свързани с Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО(ОРЗД). Съгласно ОРЗД (19) защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложените наказания, включително предпазването от заплахи за обществената сигурност и тяхното предотвратяване, както и свободното движение на такива данни, са предмет на специален правен инструмент на Съюза и настоящият регламент не се прилага за дейности по обработване на лични данни за такива цели.

С оспорения акт не е нарушен Регламент /ЕС/ 2016/679. С Регламента са въведени нови правила относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни, но е предвидено, че тези правила не се прилагат при обработване от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложените наказания, включително за предотвратяване и предпазване от заплахи за обществената сигурност - чл. 2, ал. 2, б. "г" от Регламента. Поради това и администраторът не е длъжен в този случай да доказва необходимостта от обработването им. В този смисъл е Решение № 16691 от 09.12.2019 г. по адм. д. № 2825/2019 г. по описа на ВАС -V отд., Решение № 13098 от 04.10.2019 г. на ВАС по адм. д. № 6706/2019 г., V отд. и др.

Хипотезите, при които се заличават личните данни, обработвани в информационните масиви на МВР, са лимитативно изброени и административният орган действа в условията на обвързана компетентност и е задължен да се съобразява с установените с чл. 3 от Инструкция № 8121з-748/2014 г. материалноправни предпоставки. Целта на обработката и съхранението на личните данни в информационните фондове на МВР е защита на националната сигурност, противодействие на престъпността, разкриване на престъпления и опазване на обществения ред. С оглед на това, разпоредбата на чл. 3 от Инструкция № 8121з-748/2014 г. е специална, като това обуславя, както приоритета на тази разпоредба пред общите разпоредби, регламентиращи обработката на лични данни, така и невъзможността да бъде извършено заличаване на лични данни, обработвани в информационните фондове на МВР, на основания, различни от сочените в цитираната норма. Правото на общността не изключва възможността за обработване на лични данни в хипотезите, обсъдени по-горе. Така в Директива /ЕС/ 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно

защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета, изрично се предвижда, че директивата не възпрепятства държавите членки да определят операции по обработване и процедури за обработване в национални правила за наказателноправните процедури във връзка с обработването на лични данни от съдилища и други съдебни органи, по-специално по отношение на лични данни, съдържащи се в съдебно решение или документация, свързани с наказателни производства, както и че за целите на предотвратяването, разследването и наказателното преследване на престъпленията компетентните органи имат нужда да обработват лични данни, събрани в контекста на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на конкретни престъпления, извън този контекст, за да достигнат до разбиране на престъпните действия и да установят връзки между различни разкрити престъпления.

По изложените съображения съдът намира, че оспореното решение е законосъобразно, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

По искането за отправяне на преюдициално запитване:

Жалбоподателят е направил искане съдът да отправи преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз, както следва:

1. Дали разпоредбите на чл. 5, 13 и 14 от Директива (ЕС) 2016/680 и на Регламент (ЕС) 2016/679 в тази насока допускат безкраен срок на съхранение на лични данни на лични данни, свързани с полицейска регистрация на лицата и в кои случаи?

2. Допустимо ли е съхраняването и използването на лични данни, свързани с полицейска регистрация, без да е определен краен срок, предвиден в националния Закон за защита на личните данни?

3. Допустимо ли е съгласно разпоредбите на чл. 5, 13 и 14 от Директива (ЕС) 2016/680 и на Регламент (ЕС) 2016/679 допълнително обработване на лични данни за цели, различни от тези, за които те са били първоначално събрани?

4. Противоречи ли разпоредбата на чл. Инstrukция № 8121з-748/20.10.2014г. във връзка с чл. 68, ал. 6 ЗМВР на разпоредбите на чл. 5, 13 и 14 от Директива (ЕС) 2016/680 и на Регламент (ЕС) 2016/679?

5. Налице ли е разлика в целта на реабилитацията като институт на наказателното право и целта на обработването на лични данни в информационните фондове на МВР – чл. 2, ал. 2 от Инstrukция № 8121з-748/20.10.2014г.?

Съгласно разпоредбата на чл. 628 от Гражданския процесуален кодекс съдът прави запитване до Съда на Европейския съюз, когато тълкуването на разпоредба от правото на Европейския съюз е от значение за правилното решаване на делото. Анализът на нормата, както и на разпоредбата на чл. 629, ал. 3 от ГПК налага извода, че запитване може да бъде направено при неяснота относно тълкуването на приложимите разпоредби на правото на Европейския съюз, относими към конкретния правен спор. Преюдициалното запитване следва да има за предмет тълкуване на конкретна общностноправна норма в контекста на определена националноправна уредба, за да се установи въз основа на това тълкуване противоречието на националното право с норми на европейското право.

В процесния случай въпроси № 1 и 3 от искането не касаят установяване на противоречие на норми от националното право с норми на европейското право, а се

иска тълкуване от СЕС на нормите на чл. 5, 13 и 14 от Директива (ЕС) 2016/680. Въпрос № 2 е общ, без да има позоваване на конкретна общностна норма; въпрос № 4 не сочи конкретна норма от Инструкция № 8121з-748/20.10.2014 г., която да противоречи на чл. 5, 13 и 14 от Директива (ЕС) 2016/680, а въпрос № 5, така както е формулиран, касае единствено разпоредба от националното право – чл. 2, ал. 2 от Инструкция № 8121з-748/20.10.2014 .

За правилното решаване на настоящото дело не се налага тълкуване на Регламент (ЕС) 2016/679, тъй като съгласно чл. 2, ал. 2, б. „г“, същият не се прилага за обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложените наказания, включително за предотвратяване и предпазване от заплахи за обществената сигурност. Освен това жалбоподателят не сочи конкретни разпоредби от регламента, по отношение на които счита, че СЕС следва да даде автентично тълкуване.

По отношение на Директива (ЕС) 2016/680 следва да се отбележи, че чл. 13 касае информацията, до която се осигурява достъп или която се предоставя на субекта на данните, а чл. 14 - правото на достъп на субекта на данни. Процесният отказ е свързан с чл. 16 - право на коригиране или изтриване на лични данни и ограничаване на обработването.

Що се отнася до чл. 5 от Директива (ЕС) 2016/680 смисълът на тази разпоредба е напълно ясен и не буди никакво съмнение, поради което не са налице основанията по чл. 629 от ГПК.

По изложените съображения искането за отправяне на преюдициално запитване до СЕС следва да се отхвърли като неоснователно.

При този изход на спора в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 27-ми състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на З. Б. Г. за отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. Б. Г. против Решение № 513005-58/14.05.2021 г., издадено от директора на Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА З. Б. Г. ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: